

(parets del primer nadó d'Arbúcies de l'any 1981)

- I en quant a la lactància, natural... o artificial?

La lactància artificial porta més feina i més despeses; crec que és millor pel desenvolupament del nen donar-li el pit, però has de vigilar més amb l'alimentació i sobretot estar molt tranquil, perquè si estàs nerviós, repercuteix a la criatura. Un altre factor molt important és el fet que la mare treballi i pugui acomodar el seu horari laboral.

- Creieu que al cap de tres mesos d'haver tingut la criatura la dona pot tornar a treballar?

Depèn molt de les circumstàncies, si tens algun familiar que te'l pugui guardar i comptant que no estigui malalt, la parella s'ho pot combinar bastant bé; ara en el cas de dos fills ja és més carregós.

- A quina edat penseu que és convenient portar els nens a l'escola?

Fins al dos anys, si no treballes o tens qui te'ls guardi, creiem que és millor tenir-los a casa; ara bé a partir d'aquesta edat els convé de relacionar-se amb d'altres infants, aprendre a conviure; sinó es tornen massa emmarats o tancats.

- Les parelles, avui dia, són prou conscients de fer una planificació familiar a l'hora d'emprendre tota una vida junts?

Ens sembla que ara ja hi ha més informació, és un tema en el que al principi no hi penses massa, però crec que a l'any o any i mig si no has tingut fills ja et comences a preocupar. Personalment considerem que tal i com està la vida amb dos ja en tens ben bé prou.

- Hi ha bon servei de pediatria a la Vila?

No, és insuficient. Són comptats els dies de visita i sovint et quedes sense poder-hi anar; llavors et trobes que si has de marxar a fora vas esperant fins l'última hora i la malaltia es pot complicar.

- Per part de l'Estat quin ajut econòmic teniu per cada fill?

Mínim... pel naixement et donen tres mil pessetes i quatre coses per la canastilla, - després cobres dues-centes cinquanta pessetes al mes dels anomenats punts.

Decididament fa vergonya parlar d'aquestes quantitats ridícules quan analitzes la veritable protecció que donen altres països als seus infants. (Una quantitat suficient per plantar cara a les despeses del naixement i continuïtat en quant a l'educació).

Esperem que en CARLES GONZALEZ I GONZALEZ, que tindrà vint anys l'any dos mil, trobi la situació millorada.



Foto GARRIGA

— CARME COLL —

— GLÒRIA FONT —

— MAITE GISBERT —